

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 15. april 2015 i sag nr. BS [REDACTED]

Finn [REDACTED]
[REDACTED]
mod
[REDACTED] Forsikring A/S
[REDACTED]
[REDACTED]

Parternes påstande

Den 18. februar 2010 var sagsøgeren, Finn [REDACTED] som er født i 1949, udsat for en trafikulykke, idet han blev påkørt bagfra. Sagsøgte, [REDACTED] Forsikring A/S, som var ansvarsforsikrer for det skadevoldende køretøj, udbetalte efterfølgende sagsøgeren godtgørelse for varigt mén og erstatning for tab af erhvervsevne.

Denne sag, der er anlagt den 28. marts 2014, vedrører spørgsmålet, om sagsøgeren endvidere er berettiget til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste hos sagsøgte for tiden fra den 1. august 2011, hvor han overgik til efterløn, og til den 7. august 2012, hvor Arbejdsskadestyrelsen vurderede hans erhvervsevnetab som følge af ulykken til 25%.

Under sagen har sagsøgeren påstået sagsøgte dømt til betaling af 345.704,49 kr. med tillæg af sædvanlig procesrente fra sagens anlæg, til betaling sker.

Sagsøgte har påstået frifindelse.

Sagsøgerens påstand er opgjort således:

"Sagsøger oppebar en fast månedsløn:

Perioden 01.08.2011 til 31.08.2012:

Månedsløn	kr.	36.752,00
Personligt varigt tillæg	kr.	1.878,61
Særligt tillæg, stillingsklasse	kr.	1.452,65
Til multimediebeskatning	kr.	250,00
Funktionstillæg, pensg.	kr.	2.593,03
Funktionstillæg, pensg.	kr.	625,62
Tillæg til gruppelev	kr.	108,35

I alt	kr.	43.660,51
Pension heraf, jfr. lønseddell 8%	kr.	7.858,89
Særlig feriegodtgørelse, 1,7%	kr.	742,25
Årligt medarbejdervederlag, jfr . lønsedel december 2010:		
35.000,00 : 12 =	kr.	2.916,67
Funktionsvederlag, pr. md.	kr.	4.312,50
Samlet, forventet månedsløn	kr.	59.490,82

Herefter for perioden 01.08.2011
til 31.08.2012 kr. 773.380,66

Heri fragår pension fra Økonomi-
styrelsen

01.08.2011 - 31.12.2011 - 5 mdr. a		
kr. 20.777,04	kr.	103.885,20
01.01.2012 - 31.03.2012 - 3 mdr. a		
kr. 20.777,04	kr.	62.331,12
01.04 2012- 31.08.2012 - 5 mdr. a		
kr. 21.047,97	kr.	105.239,85
Fradrag i alt	kr.	209.456,17
	kr.	- 209.456,17

Heri fragår udbetalt efterløn kr. 218.220,00 kr. - 218.220,00

Herefter kr. 345.704.49"

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retspleje-
lovens § 218 a, stk. 2.

Forklaringer

Der er under hovedforhandlingen afgivet forklaring af sagsøgeren og af vid-
net Svend [REDACTED]

Sagsøgte har forklaret, at han i 1980 blev ansat som timelærer under [REDACTED]
[REDACTED] Skole på [REDACTED] assistent-uddannelsen. Efter ca. halvandet år
startede de en [REDACTED] uddannelse op, som han blev leder af. I 1983
blev han fastansat, og i 1985 overtog han hele teknisk assistent-afdelingen og
blev herunder chef for de ansatte. Et par år efter kom [REDACTED]
uddannelsen også ind under hans afdeling. Det følgende år startede de [REDACTED]
uddannelsen op, og den fik sagsøgeren og en anden medarbejder ansvaret for
at få opbygget. Denne opgave måtte han dog gå fra igen som følge af, at han
ikke havde en akademisk uddannelse.

Skolen havde endvidere en del efteruddannelse og ville dertil gerne have efteruddannelsen indenfor [redacted] systemet, som sagsøgeren skulle stå for på teknikerniveau.

I hele denne periode var sagsøgeren valgt ind i [redacted] bestyrelse og var chef for eksamenslærerne. Han kom i den forbindelse i kontakt med mange organisationer og var med til at iværksætte flere af deres efteruddannelser.

Omkring 2005 skulle [redacted] assistent-uddannelsen flytte ud i andre lokaler på [redacted] i [redacted] hvor de andre erhvervsuddannelser var placeret, med henblik på at samle erhvervsuddannelserne ét sted. Sagsøgeren blev her uddannelseschef og chef for det teknisk-administrative personale.

I 2007 eller 2008 fusionerede [redacted] Tekniske Skole med [redacted] [redacted] Ministeriet fandt imidlertid ud af, at erhvervsuddannelserne alligevel ikke kunne høre under [redacted] Derfor skulle der ske en udspaltning, og i 2010 skete der en sammensmeltning mellem Handelsskolen og erhvervsuddannelserne, som i dag hedder [redacted] Dette skete efter, at han havde besluttet, at han ville gå på efterløn. Efter sammensmeltningen var han fortsat uddannelseschef, og han var med til at løse de opgaver, der var i opbygningsfasen.

Mens de var under [redacted] blev sagsøgeren bedt om at få [redacted] delen inden for bygge- og anlæg. I den forbindelse oparbejdede han en murerarbejdsmandsuddannelse og en nedriveruddannelse.

Han har i hele forløbet været en ledende medarbejder og har altid været meget glad for sit arbejde. Skolen var også glade for ham. Før ulykken indtraf var det hans hensigt at forblive i sin stilling, indtil han kunne oppebære fuld pension i en alder af 70 eller 71 år.

Den 18. februar 2010 holdt han stille i sin bil og skulle svinge til venstre. Her blev han påkørt bagfra af en anden bil. Han kunne selv køre hjem efter ulykken, men næste dag gik han til læge. En lille uges tid efter startede de rigtige smerter, og da startede også hans sygeperiode og de mange dage, hvor han måtte gå hjem midt på dagen på grund af hovedpine, svimmelhed og koncentrationsbesvær. Han oplevede også tab af hukommelse. Han kunne selv planlægge sit arbejde, men han begyndte at få meget sygefravær. I 2010 havde han således 44 hele sygedage og 37 halve sygedage.

I sommerferien 2010 drøftede han med sin hustru, som også kunne mærke, at han var forandret, om han eventuelt skulle gå på efterløn. Han tog en snak med Svend [redacted] om det, og Svend syntes, at det var ok, at han søgte om at få lov at gå på efterløn.

Årsagen til, at han valgte at gå på efterløn, var generne efter ulykken. Han følte ikke, at skolen kunne være tjent med, at han havde det som han havde

det, og han følte, at han var nødt til at trække sig fra stillingen. Han overvejede ikke, om han havde andre muligheder, og han drøftede heller ikke dette med kommunen, men han mente ikke, at det kunne lade sig gøre med den stilling, han havde. Hans stilling var således et fuldtidsjob, så enten var han der på fuld tid, eller også var han der slet ikke.

Han var sygemeldt i en periode fra den 26. februar 2010. Udover det beskrevne sygefravær i 2010 havde han i 2011, før han gik på efterløn, 13 hele og 18 halve sygedage. Fra 2001 og frem til uheldet i 2010 havde han kun haft 3 sygedage. Han var ikke sygemeldt i 2009 i forbindelse med de symptomer, som er beskrevet i sagsakterne, eller i forbindelse med den undersøgelse, han fik foretaget i Århus. I sidstnævnte forbindelse fik han fri. Han husker godt, at han havde en sovende fornemmelse i ansigtet som beskrevet. Han tror, at det var hans hustru, som er lægesekretær, der fik foranstaltet, at han kunne komme til undersøgelsen i Århus.

Der var ikke nogen tale om, at der skulle indledes en afskedigelsessag mod ham, før han besluttede at gå på efterløn. Han var ansat på tjenestemandslignende vilkår.

Under sin ansættelse havde han løbende samtaler med Svend [redacted] ligesom han havde samtaler med direktør Gitte [redacted] og, efter hendes fratræden, med hendes efterfølger Jens [redacted]. Disse samtaler var ikke betegnet som MUS-samtaler. Samtalerne fandt sted hen ad vejen. Han ved ikke, om hans chefer har taget notat af samtalerne, men han har aldrig fået noget på papir.

Han lever i dag af tjenestemandspension og er begyndt at tære på sin ratepension.

Vidnet Svend [redacted] har forklaret, at det er ham, der har skrevet sagens bilag 6 og 7. Han er gået på pension i 2011. Før da var han direktør i [redacted] med ansvar for blandt andet erhvervsuddannelserne, som var dem, sagsøgeren beskæftigede sig med. Vidnet var sagsøgerens nærmeste chef.

Før ulykken i 2010 kunne sagsøgeren passe sit job 100 %. Vidnet havde, som hans daglige chef, en del kontakt med ham. Efter ulykken oplevede vidnet imidlertid, at sagsøgeren ofte måtte gå hjem efter at have været på arbejde i 1 time, fordi han ikke kunne magte det. Sagsøgeren gik endvidere med halskrave på.

Vidnet har altid været fortalende for at lade medarbejderne blive i deres arbejde uanset deres alder. Hvis han var nødt til at finde en aftrædelsesordning for en ældre medarbejder var det typisk i forbindelse med sygdom.

Han husker, at han drøftede en aftrædelsesordning med sagsøgeren, idet det

også var vidnets vurdering, at det simpelthen ikke kunne gå. De mennesker, sagsøgeren havde ansvaret for, var ikke tjent med en chef, der gik hjem kl. 9. Vidnet og sagsøgeren drøftede, hvordan de kunne gøre det bedst muligt for sagsøgeren, og vidnet gætter på, at de nok aftalte nogle ekstra pensionsår som led i en fratrædelsesordning.

Skolen var bestemt glade for sagsøgeren, som vidnet i mange år har arbejdet sammen med.

Man holdt MUS-samtaler på skolen, men vidnet husker ikke, om han har haft egentlige MUS-samtaler med sagsøgeren. De medarbejdere, der ønskede at have MUS-samtaler, fik det også.

I forbindelse med udspaltningen fra [REDACTED] i 2010 var sagsøgeren med i overvejelserne om, hvordan den nye struktur skulle være. Han fortsatte som afdelingsleder for de afdelinger, han hidtil havde haft ansvaret for, og hans funktioner var i det væsentlige uændrede. De overvejelser, der var forbundet med udspaltningen, var egentlig, at de bare skulle fortsætte som hidtil. Det var planen, at der skulle opbygges en helt ny administration, idet skolen nu skulle være en selvstændig institution.

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med sit påstandsdokument, der er sålydende:

" ...

Sagsøger vil gøre samme argumentation gældende i påstandsdokumentet som under skriftvekslingen, idet sagen angår spørgsmålet om, hvorvidt sagsøgeren har krav på tabt arbejdsfortjeneste i tilslutning til en ulykke, sket den 18. februar 2010, på hvilket sagsøgte [REDACTED] Forsikrings A/S tidligere har udbetalt ménggrad og erhvervsevnetabserstatning.

Efter ulykken var sagsøgeren i stand til at forblive på arbejdsmarkedet frem til 01.08.2011, og det gøres således under sagen gældende,

- at årsagen til, at sagsøgeren går på efterløn skyldes ulykkens følger
- at ikke skadesrelaterede gener ikke har haft indflydelse på efterløn
- at den i stævningen opgjorte opgørelse over tabt arbejdsfortjeneste i perioden frem til 01.08.2011 kan lægges til grund for opgørelse af samme."

Sagsøgeren har under proceduren uddybende anført, at det ikke kan tillægges betydning, at han ikke søgte afklaret, om han kunne få fleksjob eller lignende,

idet den stilling, han havde, krævede, at han arbejdede på fuld tid.

Sagsøgte har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med sit påstandsdokument, der er sålydende:

"Sagsøger var på ulykkestidspunktet fastansat i en tjenestemandsstilling. Han valgte på eget initiativ at afslutte denne ansættelse pr. 1. august 2011, idet han valgte at forlade arbejdsmarkedet for at overgå til efterløn, selvom han ubestridt i perioden frem til Arbejdsskadestyrelsens vejledende udtalelse ville kunne have oppebåret fuld løn og således ikke have lidt noget tab.

Sagsøger kunne alternativt have søgt kommunal hjælp/støtte efter aktivloven eller andre støtteordninger, også med relation til fastholdelse af den aktuelle beskæftigelse jf. lovbekendtgørelse nr. 190 af 24. februar 2012 om aktiv socialpolitik og til lovbekendtgørelse nr. 415 af 24. april 2013 om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Sagsøgte har ikke fremskaffet referater af MUS-samtaler, heller ikke selvom sådanne må forventes at være blevet udleveret til ham i forbindelse med opfølgning af disse samtaler, og det gøres gældende, at det må komme sagsøger bevismæssigt til skade, jf. princippet i retsplejelovens § 344, stk. 2, at der ikke kan skaffes adgang til de for den forelagte problemstilling ganske afgørende dokumenter.

Sagsøger har således tilsidesat sin tabsbegrænsningspligt, hvilket må medføre bortfald af ethvert krav om erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Det bestrides, at sagsøger i tilstrækkeligt omfang har godtgjort, at der er årsagssammenhæng mellem sagsøgers gener og de påvirkninger, han måtte have været udsat for i forbindelse med færdselsuheldet den 18. februar 2010.

Der foreligger således ikke de for en årsagssammenhæng nødvendige akutsymptomer, og generne kan tvangfrit forklares ud fra forudbestående forhold, herunder særligt betydelige slidgigtforandringer i nakke og lænd.

Arbejdsskadestyrelsen har da også i vejledende udtalelse af 7. august 2012 alene vurderet skadens følger svarende til minimumsgrænsen for mén godtgørelse, eller 5 %, og en så lav méngrad kan ikke retfærdiggøre et erhvervsevnetab, heller ikke på 25 %.

Uanset at Arbejdsskadestyrelsens vejledende udtalelse skulle blive lagt til grund, fastslår denne, at kun "1/3" af sagsøgers gener kan henføres til færdselsuheldet, og generne må således overvejende henføres til an-

dre forhold, der alt andet lige må vægte tungere, også med relation til sagsøgers valg om at forlade arbejdsmarkedet.

Sagsøger har ikke ført et kvalificeret bevis for, at valget om at gå på efterløn alene er begrundet med uheldets følger, og beviskravet er kvalificeret særligt henset til den nærliggende risiko for mere eller mindre bevidst efterrationalisering med sigte på at opnå den bedst mulige erstatningsretlige stilling.

..."

Rettens begrundelse og afgørelse

Retten lægger efter sagsøgerens forklaring, der støttes af vidnet Svend [REDACTED] [REDACTED] forklaring, til grund, at sagsøgeren efter ulykken den 18. februar 2010 oplevede smerter, svimmelhed, hovedpine og koncentrationsbesvær, og at han som følge heraf begyndte at få meget sygefravær med den følge, at han følte, at han var nødt til at trække sig fra sin stilling.

Efter bevisførelsen kan det videre lægges til grund, at der ikke på det tidspunkt, da sagsøgerens fratrådte for at overgå til efterløn, havde været tale om at indlede en afskedigelsessag mod ham. Uanset hans sygefravær kunne han således efter alt foreliggende fortsat have oppebåret lønindtægt også efter det tidspunkt, da han valgte at fratræde. Endelig kan det efter sagsøgerens forklaring herom lægges til grund, at han ikke forud for sin fratræden søgte afklaret, om han havde mulighed for at forblive på arbejdsmarkedet i en anden funktion, herunder eventuelt i fleksjob.

Uanset det oplyste om baggrunden for sagsøgerens beslutning om at overgå til efterløn finder retten under de beskrevne omstændigheder, at sagsøgeren ikke er berettiget til at kræve sin tabte arbejdsfortjeneste erstattet hos sagsøgte.

Retten tager derfor sagsøgtes frifindelsespåstand til følge.

De nedenfor fastsatte sagsomkostninger skal dække sagsøgtes udgifter til advokatbistand under sagen.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, [REDACTED] Forsikring A/S, frifindes.

Inden 14 dage skal sagsøgeren, Finn [REDACTED] [REDACTED] betale sagsomkostninger til sagsøgte med 40.000 kr.

Anne Rode

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Horsens, den 15. april 2015.

Regitze Holmberg, retsassistent